

مجمع عمومی
شورای امنیت

پخش: همگانی

مورخ: ۱۵ جون ۲۰۲۲

متن اصلی: انگلیسی

شورای امنیت
سال هفتاد و هفتم

مجمع عمومی
جلسه هفتاد و هشتم
اقلام اجندا: ۳۹
وضعیت در افغانستان

وضعیت در افغانستان و تاثیر آن بالای صلح و امنیت بین الملل

گزارش سرمنشی

ا. مقدمه

۱. این گزارش به تأسی از قطعنامه شماره ۶۸/۱۱ مجمع عمومی و قطعنامه شماره ۲۶۲۶ (۲۰۲۲) شورای امنیت ارائه شده است که در آن از سرمنشی سازمان ملل متحد خواسته شده است تا هر سه ماه در مورد وضعیت افغانستان و تطبیق مأموریت هیئت معاونت سازمان ملل متحد در افغانستان (یوناما)، منجمله در سطح محلی گزارش ارائه نماید.

۲. این گزارش معلومات تازه را در مورد فعالیت های سازمان ملل متحد در افغانستان، از جمله فعالیت های سیاسی، بشردوستانه، و تلاشهای حقوق بشری از زمان ارائه گزارش قبلی مورخ ۲۸ جنوری ۲۰۲۲ (A/76/667- S/2022/64) تا اکنون ارائه می کند.

ب. تحولات مرتبط

۳. مقامات حاکم طالبان با شمار فزاینده ای از چالش های حکومتداری و امنیتی روبه رو شدند، از جمله اختلاف نظرهای درون گروهی در خود این تحریک، ظهور گروه های مسلح مخالف بیشتر، از سرگیری حملات توسط شاخه خراسان دولت اسلامی عراق و شام (شاخه خراسان داعش) و تنش های مرزی با چندین کشور همسایه. بسیار از تصمیمات آنان به محدودتر شدن بیشتر حقوق اساسی بشر، به ویژه برای زنان و دختران، انجامید. در همین حال، نیازهای بشردوستانه همچنان رو به افزایش بود، به گونه ای که تا سال ۲۰۲۲ حدود ۲۴،۴ میلیون نفر، معادل ۵۹

درصد جمعیت، به کمک‌های بشردوستانه نیازمند بودند؛ این رقم در ابتدای سال ۲۰۲۱ برابر با ۱۸،۴ میلیون نفر بود. سازمان ملل متحد کماکان بر ارائه کمک‌هایی فراتر از مساعدت‌های صرفاً بشردوستانه تأکید ورزید و یک چارچوب گذار برای تعامل در سطح کل نظام را راه‌اندازی کرد تا از طریق احیای خدمات اساسی، معیشت‌ها و سیستم‌های اجتماعی، نیازهای اولیه انسانی را برآورده سازد و همچنان با همکاری شرکای خود، به توسعه یک ساختار جدید کمک‌رسانی برای افغانستان پرداخت.

الف. تحولات سیاسی

۴. مقامات حاکم به بازسازی نهادهای دولتی و جایگزینی کارمندان پیشین حکومت با افراد وابسته به طالبان ادامه دادند و در بسیاری کوشیدند از طریق این انتصابات، گروه‌های مختلف را در نظر گرفته و تنش‌های داخلی را مدیریت کنند. در ماه جنوری، کمیسیون مستقل اصلاحات اداری و خدمات ملکی پیشین را کوچک‌سازی کرده و آن را با اداره امور ادغام کردند. در ۷ اپریل، وزارت عدلیه مقامات حاکم اعلام کرد که ریاست احزاب سیاسی لغو شده است و بدین ترتیب ثبت احزاب عملاً مسدود گردید. در ۴ می، کمیسیون مستقل حقوق بشر، کمیسیون نظارت بر تطبیق قانون اساسی و سکرتریت‌های مجلس سنا و ولسی جرگه منحل شدند. به رغم درخواست‌های شهروندان افغانستان، کشورهای منطقه و جامعه بین‌المللی برای افزایش تنوع قومی، سیاسی و جغرافیایی و نیز مشارکت زنان در ساختارهای اداری مقامات حاکم، کابینه سرپرست ۲۵ نفری (شامل ۲۱ پشتون، ۳ تاجیک و ۱ ازبیک) و ۳۴ والی مقامات حاکم (۲۷ پشتون، ۴ تاجیک، ۱ ازبیک، ۱ ترکمن و ۱ پشته‌ای) همچنان کاملاً مردانه و وابسته به طالبان باقی ماند. بسیار از اعضای کابینه مقامات حاکم دارای پیشینه‌های دینی و تجربه محدود اداری هستند و بر اساس قطعنامه ۱۹۸۸ (۲۰۱۱) شورای امنیت در فهرست تحریم‌ها قرار دارند.

۵. کارمندان خدمات ملکی، از جمله کارمندان زن که بسیاری از آنان اجازه حضور در محل کار را نداشته‌اند، به دریافت معاشات شان ادامه دادند. تا ماه می ۲۰۲۲، گزارش شده است که کارکنان در ۶۰ واحد از مجموع ۶۳ واحد بودجوی، از جمله ۲۳ وزارت، ۲۸ اداره مستقل و ریاست‌های مربوطه در تمامی ۳۴۳ ولایت، معاشات خود را تا ماه فبروری دریافت کرده‌اند. وزارت‌های صحت عامه و دفاع مقامات حاکم و همچنین ریاست عمومی استخبارات مقامات حاکم، به دلیل ظرفیت محدود، در روند پرداخت معاشات به کارکنانی که در فهرست معاشات خدمات ملکی ثبت هستند، با چالش‌هایی مواجه بودند.

۶. در نبود حمایت مالی خارجی، بودجه ملی به‌طور کامل از عواید داخلی تأمین می‌شود. پس از اعلام ۵۳،۹ میلیارد افغانی (۵۱۸ میلیون دالر) برای ربع نخست سال ۲۰۲۲ در ۱۱ جنوری، مقامات حاکم در ۱۴ می اعلام کردند که بودجه ملی آنان برای سال مالی ۱۴۰۱ (۲۰۲۲) در مجموع به ۲۳۱،۴ میلیارد افغانی (۲،۶۵ میلیارد دالر) می‌رسد. از این مقدار، ۲۰۳،۴ میلیارد افغانی (۲،۳۳ میلیارد دالر) برای مصارف عملیاتی و ۲۷،۹ میلیارد افغانی (۳۰۲ میلیون دالر) برای امور انکشافی اختصاص یافته است. در این اعلامیه همچنین آمده است که هدف عواید ۱۸۶،۷ میلیارد افغانی (۲،۱۴ میلیارد دالر) تعیین شده که در نتیجه، کسر بودجه پیش‌بینی شده به ۴۴،۷ میلیارد افغانی (۵۱۲ میلیون دالر) می‌رسد. به‌منظور تحریک رشد اقتصادی، مقامات حاکم با فعالان سکتور خصوصی و سرمایه‌گذاران خارجی تماس برقرار کرده و جمع‌آوری عواید، از جمله از طریق گمرکات و مالیات، را تقویت نموده‌اند.

۷. مقامات حاکم مجموعه‌ای از تصامیم پالیسی را اتخاذ کردند که اعلام شد در راستای "اسلام و عنعنات افغانی" است، اما برخی از این تصمیمات ظاهراً با تعهدات پیشین در تضاد قرار داشت؛ از جمله اعلامیه ۲۳ مارچ مبنی بر تداوم بسته ماندن مکاتب متوسطه برای دختران. در ۲۹ اپریل، همزمان با عید فطر و در پایان ماه مبارک رمضان، هیبت‌الله آخندزاده، رهبر طالبان، بیانیه‌ای صادر کرد که در آن تعهد مقامات حاکم به "تمام حقوق شرعی مردان و زنان" تشریح شده بود. در این بیانیه به‌طور خاص بر انکشاف اقتصادی، تأمین امنیت، تلاش‌ها برای

تضمین دسترسی برابر به آموزش و خدمات صحی، همچنان بازگشت شهروندان افغانستان از خارج و تلاش‌ها در راستای وحدت ملی تأکید شده است. در ۱۱ می، محمد کبیر، معاون رئیس‌الوزراء مقامات حاکم، نخستین نشست کمیسیون بازگشت و تماس با مقامات و شخصیت‌های سیاسی پیشین افغانستان را ریاست کرد که متعاقباً طرزالعمل کاری خود را تصویب نمود و قصد برگزاری لویه جرگه را اعلام کرد. در ۱۸ می، نمایندگان اپوزیسیون سیاسی که تاکنون پراکنده بوده و از گروه‌های قومی مختلف تشکیل شده‌اند، در ترکیه زیر چتر شورای عالی مقاومت ملی برای نجات افغانستان گردهم آمدند و از طالبان خواستند خود را برای مذاکرات آماده سازند.

۸. در سطح محلی، پس از انحلال تمامی نهادهای نماینده، به شمول شوراهای ولایتی، علما و سایر شوراهای در ۶ مارچ، مقامات حاکم روند ایجاد شوراهای جدید علمای ولایتی را آغاز کردند که متشکل از علمای دینی و بزرگان قبایل می‌باشد. تا تاریخ ۱۸ می، این شوراهای جدید در ۱۰ ولایت (بادغیس، فراه، هرات، قندهار، نیمروز، پکتیکا، پنجشیر، سمنگان، و زابل) ایجاد شده‌اند. گزارش شده است که این شوراهای مأموریت دارند شریعت را تطبیق کنند، اعتماد میان مقامات حاکم و مردم را تقویت نمایند، منازعات محلی را حل و فصل کنند، و فعالیت‌های ادارات ولایتی را تحت هدایت وزارت ارشاد، حج و اوقات مقامات حاکم نظارت نمایند.

۹. تعامل مقامات حاکم با سایر اقشار جامعه در سطوح مرکزی، ولایتی و ولسوالی - به ویژه گروه‌های اقلیت، مقامات پیشین دولتی و زنان - همچنان محدود باقی ماند. ریاست‌های ولایتی "امر به معروف و نهی از منکر" مقامات حاکم دستورالعمل‌های شفاهی بیشتری در مورد رعایت پوشش، ادای نماز جماعت و تفکیک جنسیتی در اماکن عمومی، همچنان میکانیزم‌های تطبیق و نظارت، صادر کردند. مقامات حاکم همچنان به سرکوب اعتراضات مسالمت‌آمیز در سراسر کشور ادامه دادند، به ویژه اعتراضاتی که توسط زنان در حمایت از حقوق شان برگزار می‌شد. در عین حال، به نظر می‌رسد اعتراضات مرتبط با مسائل اجتماعی-اقتصادی - به ویژه آن‌هایی که به تصمیم ایالات متحده امریکا در باره دارائی‌های افغانستان مربوط می‌شد - از سوی مقامات حاکم مورد مدارا قرار گرفته است. همچنین گزارش‌هایی از چندین تجمع حامی طالبان که خواستار به رسمیت شناخته شدن مقامات حاکم بودند، منتشر شده است.

۱۰. نظام عدلی، از جمله محاکم، کماکان با چالش‌های ناشی از محدودیت‌های ساختاری، کمبود منابع و ظرفیت، و نیز نبود وضاحت در خصوص چارچوب حقوقی قابل تطبیق مواجه بود. در نتیجه، روند رسیدگی به قضایا در محاکم غالباً با تأخیر همراه می‌شد که این امر باعث افزایش تعداد افراد بازداشت شده پیش از محاکمه گردید. در ۷ اپریل، سرپرست وزارت عدلیه به یک کمیته به ریاست معاون خود هدایت داد تا بررسی تمامی قوانین موجود را به منظور اطمینان از انطباق آن‌ها با شریعت و عنعنات افغانی تسریع بخشد. همچنان در ۳۰ مارچ، کمیسیون دیگری به منظور جلوگیری و حل و فصل منازعات ارضی ایجاد گردید. در ۲۰ اپریل، مقامات حاکم ۵۸ تن از کارکنان جدید قضایی را در محاکم ولایتی و ولسوالی‌ها، عمدتاً در مناطق جنوبی، تعیین کردند که جایگزین کارکنان قبلی قضایی شدند. یوناما همچنان با مقامات حاکم در راستای ترویج حاکمیت قانون مطابق با هنجارها و معیارهای بین‌المللی حقوق بشر، به ویژه در زمینه دسترسی زنان به عدالت و ترویج حقوق زنان و اطفال در تعامل است.

۱۱. به تاریخ ۱۵ می، وزارت دفاع مقامات حاکم اعلام کرد که ۱۳۰ هزار نیروی نظامی در چارچوب اردوی ملی جدید جذب گردیده که در قالب هشت قوماندانی قول اردو، به شمول قوماندانی قول اردوی مرکزی در کابل، سازمان‌دهی شده‌اند. جذب و آموزش پولیس تحت نظارت وزارت امور داخله مقامات حاکم ادامه یافت. تغییرات و جابه‌جایی‌های پی‌درپی در سطح معینان و سطوح پایین‌تر در وزارت‌های دفاع و داخله، بیانگر تلاش‌های رهبری طالبان برای گنجاندن فرماندهان و حامیان خود در ساختارهای دولتی بود. کارکنان امنیتی حکومت پیشین به‌طور عمده برکنار شده‌اند، به استثنای کارمندان تخنیک و پرسونل تخصصی نظامی. تقریباً تمامی زنان از صفوف نیروهای امنیتی

کنار گذاشته شده‌اند، به جز آنانی که در مراکز توقیف‌خانه‌ها خدمت می‌کنند یا در تلاشی‌های بدنی همکاری دارند. اکثریت نیروها، به ویژه در رده‌های پایین‌تر، تنها مستحق دریافت کمک‌هزینه (فوق‌العاده) بوده و معاش رسمی دریافت نکرده‌اند.

۱۲. تعامل مقامات ارشد سازمان ملل متحد و یوناما با مقامات حاکم ادامه یافت و بر حمایت از رعایت حقوق و آزادی‌های اساسی، به ویژه حق تعلیم برای دختران و حق کار و مشارکت برابر برای زنان، و همچنان ایجاد یک نظام حکومتداری نماینده و مشارکتی که بازتاب دهنده تنوع مردم افغانستان باشد، و اتخاذ اقدامات قاطع برای مقابله با تهدید تروریسم متمرکز بود. یوناما کماکان با مقامات حاکم در مورد موضوع اقتصاد نیز در تعامل بوده و به همکاری خود با بانک مرکزی افغانستان و نهادهای مالی بین‌المللی، و همچنین تمویل کنندگان ادامه داده است تا فعالیت‌های تجاری و مالی در کشور تسهیل گردد.

۱۳. یوناما به اجرای ابتکارات محلی صلح و برنامه‌های ارتباط ادامه داد تا ماهیت در حال تغییر فضای سیاسی و مدنی در افغانستان را ارزیابی نماید. جامعه مدنی و بازیگران سیاسی نگرانی‌های خود را در مورد محدودیت‌های اعمال شده بر فعالیت‌های شان، از جمله بسته شدن دفاتر و ضبط دارائی‌ها، و نیز در مورد حفاظت از حقوق و آزادی‌ها، به ویژه برای زنان و گروه‌های اقلیت، ابراز کردند. این مأموریت همچنان با زنان، جوانان، علمای دینی، بزرگان محل و نهادهای جامعه مدنی همکاری نمود تا از گفت‌وگو برای جلوگیری از منازعات محلی و ترویج میکانیزم‌های حل‌وفصل منازعات در سطح محلی حمایت کند.

۱۴. به تاریخ ۶ فبروری، مقامات حاکم یک طرح تفصیلی را برای نظارت و کنترل فعالیت‌های سازمان‌های غیردولتی داخلی و بین‌المللی در زمینه توزیع کمک‌های بشردوستانه عاجل منتشر کرد. در ۷ می، وزارت اقتصاد مقامات حاکم اعلام کرد که یک کمیته در سطح ملی به منظور نظارت بر روند توزیع کمک‌های بشردوستانه ایجاد شده است. سازمان ملل متحد و نهادهای جامعه مدنی در خصوص رعایت اصول بشردوستانه و حفظ فضای مدنی با مقامات حاکم در تعامل بوده‌اند.

ب. امنیت

۱۵. وضعیت امنیتی در افغانستان پس از یک دوره اولیه از کاهش قابل توجه حوادث امنیتی مرتبط با درگیری، که در پی تسلط طالبان در ۱۵ آگست ۲۰۲۱ به وجود آمده بود، به‌طور فزاینده‌ای شکننده شده است. شاخه خراسان داعش و گروه‌های مسلح مخالف طالبان در طول دوره گزارش‌دهی حملات خود را تشدید کردند. نیروهای امنیتی مقامات حاکم در واکنش، با افزایش اقدامات پیشگیرانه اما مداخله‌گرانه امنیتی، از جمله تلاشی‌های گسترده منازل، پاسخ دادند. یافته‌های بیست‌ونهمین گزارش تیم حمایت تحلیلی و نظارت بر تحریم‌ها، بر اساس قطعنامه‌های ۱۵۲۶ (۲۰۰۴) و ۲۲۵۳ (۲۰۱۵) در خصوص دولت اسلامی عراق و شام (داعش)، القاعده و طالبان و افراد و نهادهای مرتبط نشان می‌دهد که "هیچ نشانه اخیراً مبنی بر اینکه طالبان اقداماتی برای محدود کردن فعالیت جنگجویان تروریست خارجی در کشور اتخاذ کرده باشد، وجود ندارد. برعکس، گروه‌های تروریستی در آنجا آزادی عمل بیشتر نسبت به هر زمان دیگری در تاریخ معاصر دارند" (S/2022/83 پاراگراف ۵۷). مقامات حاکم این یافته‌های گزارش را رد کردند.

۱۶. تعداد مجموعی رویدادهای امنیتی مرتبط با درگیری و تلفات افراد ملکی در مقایسه با دوره مشابه در سال ۲۰۲۱ کاهش یافته است. در فاصله ۱ جنوری تا ۲۱ می ۲۰۲۲، سازمان ملل متحد ۲۱۰۵ رویداد امنیتی را ثبت کرده است که در مقایسه با ۱۱۹۴۵ رویداد ثبت شده در دوره مشابه سال ۲۰۲۱، نشان‌دهنده کاهش ۴۶۷ درصدی است. داده‌های موجود حاکی از آن است که درگیری‌های مسلحانه از ۶۴۳ به ۱۶۴ کاهش یافته است؛

حملات هوایی از ۵۰۸ به ۵ مورد رسیده است؛ انفجارهای ناشی از مواد منفجره تعبیه شده از ۱۱۴۷ به ۱۲۳ مورد کاهش یافته؛ و ترورهای هدفمند از ۴۶۵ به ۱۲۲ مورد تقلیل یافته است. در نتیجه وخامت وضعیت اقتصادی و بشردوستانه، حوادث امنیتی مرتبط با جرایم در سطحی نسبتاً بالا و پایدار باقی مانده است، به طوری که ۴۷۴ مورد از این نوع حوادث گزارش شده است، در حالی که در دوره مشابه سال ۲۰۲۱ تعداد ۵۲۵ مورد ثبت شده بود. مناطق غربی، شرقی، مرکزی و جنوبی در مجموع ۶۶ درصد از کل حوادث ثبت شده را به خود اختصاص داده‌اند و ولایت های هرات، ننگرهار، کابل و قندهار بیشترین تأثیر را پذیرفته‌اند.

۱۷. حضور گروه‌های مسلح مخالف طالبان گسترش یافته است، هرچند ارزیابی میزان اعضا و توانمندی‌های آنان دشوار است. یوناما از فعالیت دست‌کم یک درجن از این گروه‌ها در ۱۸ ولایت آگاه است. جبهه مقاومت ملی و جبهه آزادی افغانستان به عنوان دو گروه فعال‌تر و مشهودتر، عمدتاً در ولایت‌های پنجشیر و بغلان دست به حملات زده‌اند. همچنین حملات و درگیری‌هایی در ولایت‌های شمالی (بدخشان، تخار، کندز و سمنگان)، منطقه مرکزی (کاپیسا، پروان و کابل)، جنوب شرق (خوست) و جنوب (قندهار) گزارش شده است. یوناما نتوانسته است اکثر ادعاهای مربوط به این حملات را راستی آزمایی کند. طالبان تأکید دارند که این گروه‌ها چالش قابل توجهی برای حاکمیت آنان محسوب نمی‌شوند. در اوایل ماه می، طالبان در واکنش به تداوم فعالیت‌های مخالفان مسلح، از استقرار مجدد نیروهای امنیتی مقامات حاکم از مناطق مرزی در جنوب به ولایت‌های پنجشیر، بغلان و تخار خبر دادند.

۱۸. حملات متناسب یا ادعاشده توسط شاخه خراسان داعش کاهش یافته است. با این حال، گستره جغرافیایی این حملات افزایش پیدا کرده است. در فاصله ۱ جنوری تا ۲۱ می، سازمان ملل متحد ۸۲ حمله از سوی این گروه در ۱۱ ولایت را ثبت کرده است، در حالیکه در دوره مشابه سال ۲۰۲۱، به تعداد ۱۲۹ حمله در ۶ ولایت ثبت شده بود. این گروه عمدتاً افراد ملکی، به ویژه اقلیت های شیعه در مناطق شهری، را هدف قرار داده است. شاخه خراسان داعش مسئولیت حملات ناشی از مواد منفجره تعبیه شده را در تاریخ‌های زیر بر عهده گرفته است: ۱ اپریل در یک منطقه تفریحی در هرات؛ ۲۱ اپریل در یک مسجد شیعیان در شهر مزار شریف، یک مینی‌بوس حامل کارکنان اداره هوانوردی ملکی مقامات حاکم در کندز، و یک وسیله نقلیه اقلیت امنیتی مقامات حاکم در شهر کابل؛ ۲۲ اپریل در یک مدرسه دینی در کندز؛ ۲۸ اپریل حمله بالای دو مینی‌بوس در شهر مزار شریف؛ ۳۰ اپریل حمله بر یک مینی‌بوس در کابل؛ و ۲۲ می در مراسم یادبود ششمین سالگرد کشته شدن ملا اختر محمد منصور. حملاتی که مسئولیت آن‌ها بر عهده گرفته نشده اما احتمال دخالت شاخه خراسان داعش در آن‌ها وجود دارد، شامل انفجارهای ۱۹ اپریل در دو مکتب در غرب کابل و ۲۹ اپریل در یک مسجد صوفیان در کابل می باشد. اطلاع رسانی عمومی مقامات حاکم در جهت اطمینان‌بخشی به مردم مبنی بر کنترل کامل کشور صورت می‌گیرد، اما دسترسی خبرنگاران به محل‌های حملات اغلب محدود می‌شود و به شفاخانه‌ها دستور داده می‌شود تا آمار کشته شدگان و زخمیان را افشا نکنند.

۱۹. تنش‌ها در امتداد مرزهای افغانستان با تاجکستان، ترکمنستان، ازبکستان و سایر کشورها، به ویژه جمهوری اسلامی ایران و پاکستان تشدید شده است. افزایش حوادث امنیتی مرتبط با تحریک طالبان پاکستان و احتمالاً سایر گروه‌های شبه‌نظامی فعال از خاک افغانستان، در ۸ اپریل و در جریان درگیری‌ها میان نیروهای پاکستانی و نیروهای امنیتی مقامات حاکم در منطقه مرزی با ولایت نیمروز، شدت گرفت. در ۱۶ اپریل، پاکستان حملات هوایی در ولایت‌های خوست و کنر انجام داد که منجر به تلفات غیرنظامیان شد. تنش‌ها با جمهوری اسلامی ایران بر سر اختلافات مرزی و منابع آب، به درگیری‌هایی میان نیروهای امنیتی مقامات حاکم و نیروهای ایرانی در ۷ مارچ در ولسوالی کنج ولایت نیمروز و در ۲۳ اپریل در منطه اسلام‌قلعه ولایت هرات انجامید. سایر رویدادهای امنیتی شامل حمله راکتی ۱۸ اپریل در مرز با ازبکستان که توسط شاخه خراسان داعش ادعا شد، تیراندازی و بازداشت افراد

توسط نیروهای مرزی تاجیکستان در ۲۸ اپریل به دلیل ورود غیرقانونی به این کشور و حمله راکتی ۷ می در مرز با تاجیکستان که آن نیز از سوی شاخه خراسان داعش ادعا شده است، می باشد.

۲۰. توانایی و تمایل مقامات حاکم برای مدیریت مناسب ذخایر سلاح و مهمات تحت کنترل خود کماکان نامشخص باقی مانده است.

۲۱. در فاصله ۱ جنوری تا ۲۱ می، سازمان ملل متحد ۱۱۱ رویداد را که مستقیماً بر کارکنان آن تأثیر گذاشته است، مستند کرده است که شامل ۴۱ مورد ارباب، ۳۰ رویداد مرتبط با جرایم، ۷ مورد بازداشت و ۹ رویدادی که بر اماکن، دفاتر و اموال سازمان ملل متحد تأثیر گذاشته است، می شود. این مجموع در مقایسه با ۵۲ رویداد ثبت شده در دوره مشابه سال ۲۰۲۱، افزایش قابل توجهی را نشان می دهد.

ج. همکاری های منطقی

۲۲. مقامات حاکم طالبان تعاملات دیپلماتیک و اقتصادی خود را با سازمان های منطقه ای و کشورها تشدید کرده اند. با وجود آنکه در حال حاضر هیچ کشوری این مقامات را به عنوان دولت به رسمیت نمی شناسد، برخی دولت ها دیپلمات های منصوب از سوی مقامات حاکم را پذیرفته اند؛ روندی که طالبان از آن به عنوان "به رسمیت شناسی خاموش" یاد کرده اند.

۲۳. در ۲۹ جنوری، معید یوسف، مشاور وقت امنیت ملی پاکستان، برای انجام گفت و گو با عبدالسلام حنفی، معاون رئیس الوزرا و امیرخان متقی، وزیر امور خارجه مقامات حاکم، به کابل سفر کرد. گفته می شود این مذاکرات بر تقویت همکاری ها در زمینه هایی چون تجارت، ترانزیت و گسترش روابط دوجانبه سیاسی و اقتصادی متمرکز بوده است.

۲۴. در ۲۲ فبروری، محمد حسن آخند، رئیس الوزرای مقامات حاکم با سردار عمراکوف، معاون نخست وزیر و وزیر سرمایه گذاری و تجارت خارجی ازبکستان که در حال سفر بود، دیدار کرد تا در باره همکاری های دوجانبه و اجرای پروژه های انکشافی گفت و گو کند. آقای عمرزاکوف خواستار اقدامات لازم برای آغاز پروژه هایی مانند خط آهن مزار شریف - کابل - پشاور و خط انتقال برق سُرخان - پلخمیری شد. در ۲۳ فبروری، ازبکستان میزبان نشست نمایندگان ویژه اتحادیه اروپا و آسیای مرکزی در امور افغانستان بود. در بیانیه ای، شرکت کنندگان بر فرصت های همکاری میان اتحادیه اروپا و آسیای مرکزی در حمایت از مردم افغانستان و همچنین در راستای امنیت و ثبات در منطقه تأکید کردند.

۲۵. سازمان همکاری های اسلامی در ۴ مارچ دفتر خود را در کابل بازگشایی کرد. در ۸ و ۹ مارچ، طارق علی بخیت، نماینده ویژه این سازمان در امور افغانستان، برای انجام گفت و گو با مقامات حاکم به کابل سفر کرد. در ۲۱ مارچ، در حاشیه چهل و هشتمین نشست شورای وزیران امور خارجه سازمان همکاری های اسلامی، این سازمان صندوق امانی بشردوستانه افغانستان را ایجاد کرد.

۲۶. در ۱۱ و ۱۲ مارچ، امیرخان متقی و خلیل الله خیرخواه، وزیر اطلاعات و فرهنگ مقامات حاکم، برای شرکت در مجمع دیپلماسی آنتالیا به ترکیه سفر کردند. در حاشیه این مجمع، هیئت طالبان با رجت طیب اردوغان، رئیس جمهور ترکیه، دیدار کرد. همچنین آنان در یک نشست سه جانبه با محمد بن عبدالرحمن بن جاسم آل ثانی، وزیر امور خارجه قطر و توماس ویست، نماینده ویژه ایالات متحده در امور افغانستان، شرکت کردند تا در باره موضوعاتی از جمله دارایی های مسدود شده افغانستان گفت و گو کنند.

۲۷. در ۲۴ مارچ، ضمیر کابلوف، نماینده ویژه رئیس جمهوری روسیه در امور افغانستان، برای دیدار با امیرخان متقی و سراج‌الدین حقانی، وزیر داخله مقامات حاکم، به کابل سفر کرد. گزارش شده است که آنان در باره تقویت روابط دوجانبه و گسترش همکاری‌های مسکو با افغانستان گفت‌وگو کردند. آقای کابلوف همچنین با حامد کرزی، رئیس جمهوری پیشین افغانستان، دیدار نمود.

۲۸. در ۲۴ مارچ، وانگ پی، عضو شورای دولتی و وزیر امور خارجه چین، به کابل سفر کرد و با عبدالغنی برادر، معاون رئیس‌الوزرای مقامات حاکم، و امیرخان متقی دیدار نمود. وزارت امور خارجه چین با صدور بیانیه‌ای حمایت خود را از افغانستان اعلام کرد و ابراز امیدواری نمود که یک دولت فراگیر در این کشور تشکیل شود، همچنین با اعمال فشار سیاسی و تحریم‌های اقتصادی علیه افغانستان مخالفت کرد. مقامات حاکم اعلام کردند که چین آمادگی خود را برای سرمایه‌گذاری در بخش معادن و سایر پروژه‌های اقتصادی ابراز کرده است.

۲۹. در ۲۸ مارچ و ۲۵ اپریل، امیرخان متقی همراه با یک هیئت بلندپایه طالبان در دوحه با محمد بن عبدالرحمن بن جاسم آل ثانی، معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه قطر، دیدار کرد. این گفت‌وگوها بر مسائل سیاسی و اقتصادی و همچنین نحوه فعالیت میدان هوایی کابل متمرکز بود. در ۳۰ اپریل، آقای متقی همچنین با مریم المسند، وزیر انکشاف اجتماعی و خانواده قطر، دیدار نمود. وی در این دیدار بر آمادگی کشورش برای ارائه کمک‌های بشردوستانه به مردم افغانستان تأکید کرد.

۳۰. در ۳۰ مارچ، چین میزبان سومین نشست وزیران امور خارجه کشورهای همسایه افغانستان بود که نمایندگان فدراسیون روسیه و افغانستان نیز در آن حضور داشتند. در بیانیه مشترک، شرکت‌کنندگان بر اهمیت آشتی ملی در افغانستان از طریق گفت‌وگو، تشکیل یک دولت فراگیر و گسترده، برقراری روابط دوستانه میان افغانستان و همه کشورها به ویژه همسایگان آن، و نقش سازمان ملل متحد در ارائه کمک‌های بشردوستانه تأکید کردند. در حاشیه این نشست، جلسه‌ای از تروئیکای گسترده نمایندگان ویژه در امور افغانستان برگزار شد، و همچنین دیداری میان وزرای امور خارجه چین و پاکستان با امیرخان متقی انجام گرفت که در جریان آن، وی حمایت خود را از ابتکار کمربند و راه اعلام کرد.

۳۱. در ماه اپریل، مقامات حاکم و مقام‌های ایرانی پس از انتشار گزارش‌هایی در شبکه‌های اجتماعی پیرامون بدرفتاری ادعا شده با پناهندگان و مهاجران افغانستان در جمهوری اسلامی ایران، و همچنین در پی اعتراضات خشونت‌آمیز در برابر سفارت ایران در کابل و قنصلگری عمومی ایران در هرات در ۱۱ اپریل، سطح تعاملات دیپلماتیک خود را افزایش دادند. در گفت‌وگوهای تلفونی مورخ ۱۹ اپریل و ۱ می، حسین امیر عبداللہیان، وزیر امور خارجه ایران، و امیرخان متقی در باره وضعیت شهروندان افغانستان در جمهوری اسلامی ایران و تأمین امنیت نمایندگی‌های دیپلماتیک ایران در افغانستان بحث و تبادل نظر کردند. در ۱۲ می، مقام‌های ایرانی و مقامات حاکم در تایباد ایران گفت‌وگو‌هایی انجام دادند و بر افزایش هماهنگی میان نیروهای امنیتی دو کشور توافق کردند.

۳۲. در ۲۴ می در کابل، مقامات حاکم با شرکت گاک (GAAC Solution) مستقر در امارات متحده عربی، قرارداد ارائه خدمات زمینی و خدمات مرتبط در میدان‌های هوایی بین‌المللی افغانستان را امضا کردند. گزارش شده است که مذاکرات با قطر و ترکیه در مورد ارائه خدمات جامع‌تر همچنان ادامه دارد.

۱۱۱. حقوق بشر

۳۳. به رغم تضمین‌های مقامات حاکم مبنی بر اجرای عفو عمومی برای افراد وابسته به دولت پیشین و نیروهای امنیتی آن، یوناما همچنان گزارش‌های معتبری از قتل‌ها، ناپدید شدن‌های اجباری و سایر اعمال خشونت‌آمیز علیه این افراد و نیر افرادی که به داشتن ارتباط با جبهه مقاومت ملی و شاخه خراسان داعش متهم هستند، دریافت کرده

است. در فاصله ۱ جنوری تا ۲۲ می، یوناما دست کم ۴۰ مورد قتل فراقانونی، دست کم ۳۰ مورد شکنجه و بدرفتاری، و دست کم ۸۰ مورد بازداشت و توقیف خودسرانه در این دسته‌ها را مستند کرده است. این موارد شامل دست کم ۱۰ مورد قتل فراقانونی افراد متهم به ارتباط با جبهه مقاومت ملی توسط مقامات حاکم می‌باشد که در مقایسه با دوره گزارش‌دهی پیشین افزایش قابل توجهی را نشان می‌دهد.

۳۴. وزارت امر به معروف و نهی از منکر مقامات حاکم، اجرای مجموعه گسترده‌ای از قوانین و دستورالعمل‌ها را در زمینه روابط خارج از ازدواج، پوشش، حضور در نمازها و گوش دادن به موسیقی تشدید کرده است. یوناما مواردی از رفتار و مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز و همچنین قتل‌های فراقانونی را ثبت کرده است که توسط مقامات حاکم علیه افرادی که متهم به عدم رعایت این قوانین و دستورالعمل‌ها بوده‌اند، انجام شده است. در میان این موارد، دست کم هفت مورد قتل افراد (پنج زن و دو مرد) به اتهام روابط خارج از ازدواج و دست کم ۳۰ مورد مجازات ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز مانند شلاق زدن در انظار عامه، ضرب و شتم و توهین لفظی ثبت شده است.

۳۵. با وجود کاهش چشمگیر تلفات غیرنظامیان پس از تسلط طالبان در ۱۵ آگست ۲۰۲۱، از ۱ جنوری تاکنون، یوناما حملاتی را ثبت کرده است که در نتیجه آن‌ها دست کم ۸۰۱ مورد تلفات ملکی (۲۷۵ کشته و ۵۲۶ مجروح) به ثبت رسیده است. نزدیک به نیمی از این تلفات بین ۱۷ تا ۲۹ اپریل رخ داده است که ناشی از موجی از حملات با استفاده از مواد منفجره تعبیه شده در ولایت‌های کابل، کندز و بلخ، همراه با حملات فرامرزی در خوست و کنر بوده است.

۳۶. مدافعان حقوق بشر، خبرنگاران و کارکنان رسانه‌ای کماکان با تهدیدها، بازداشت‌های خودسرانه، نگهداری در شرایط عدم ارتباط با بیرون و بدرفتاری مواجه بوده‌اند. در ماه جنوری، یک فعال زن جامعه مدنی در ولایت بلخ بر اثر شلیک گلوله کشته شد. از ۱ جنوری تاکنون، یوناما ۲۷ مورد بازداشت خودسرانه مدافعان حقوق بشر و ۷ مورد تهدید از سوی مقامات حاکم را ثبت کرده است. همچنین خبرنگاران و کارکنان رسانه‌ای مورد هدف نیز قرار گرفتند، به گونه‌ای که ۵۴ مورد بازداشت خودسرانه و ۲۷ مورد بدرفتاری یا تهدید ثبت شده است که همه این موارد به مقامات حاکم نسبت داده شده‌اند، به جز چهار مورد ضرب و شتم که عامل آن مشخص نشده است.

۳۷. مقامات حاکم به‌طور فزاینده‌ای اعمال حقوق بشر مانند آزادی تجمعات مسالمت‌آمیز آزادی عقیده و بیان را محدود کرده‌اند و با سرکوب مخالفت‌ها، فضای مدنی در کشور را کاهش داده‌اند. بازداشت‌های خودسرانه و توقیف‌های طولانی مدت در شرایط قطع ارتباط با بیرون علیه خبرنگاران، مدافعان حقوق بشر و معترضان، که توسط ریاست عمومی استخبارات مقامات حاکم انجام شده، اثر بازدارنده‌ای بر آزادی رسانه‌ها و فضای مدنی داشته است. علاوه بر این، خبرنگاران به‌طور منظم از پوشش رویدادها یا اعتراضات مسالمت‌آمیز منع شده‌اند. مقامات حاکم همچنین پخش برنامه‌های چندین رسانه بین‌المللی را متوقف کرده و پخش محتوای خارجی، به ویژه سریال‌های تلویزیونی، را ممنوع کرده‌اند. فعالان جامعه مدنی و مدافعان حقوق بشر در اکثر ولایت‌ها عمدتاً فعالیت خود را متوقف کرده‌اند و دلیل آن را ترس از پیامدها عنوان می‌کنند. خبرنگاران و کارکنان رسانه‌ای نیز برای سازگاری با محیط جدید رسانه‌ای، به‌طور فزاینده‌ای به خودسانسوری روی آورده‌اند. هم‌زمان، چالش‌های شدید مالی نیز به تعطیلی برخی رسانه‌ها و کوچک‌تر شدن فضای رسانه‌ای کمک کرده است.

۳۸. زنان و دختران افغانستان به‌طور خاص تحت تأثیر شماری از فرمان‌های صادر شده از سوی مقامات حاکم قرار گرفته‌اند. پس از ماه‌ها تعطیلی، دانشگاه‌های دولتی در سراسر کشور در ماه فروری برای زنان و مردان دوباره بازگشایی شدند. در ۲۳ مارچ، هم‌زمان با آغاز سال تحصیلی جدید و در پی نشست کابینه مقامات حاکم در قندهار، رهبر طالبان ادامه تعطیلی مکاتب متوسطه برای دختران را اعلام کرد؛ اقدامی که بر حدود ۱،۱ میلیون دختر در

سراسر کشور تأثیر گذشته و خطر بهره‌کشی و سوءاستفاده از جمله ازدواج زود هنگام را افزایش داده است. این اعلامیه با اعتراض فعالان جامعه مدنی، معلمان و متعلمین در سراسر کشور مواجه شد و همچنین با مخالفت برخی علمای دینی روبه‌رو گردید که از مقامات حاکم خواستند در این تصمیم تجدیدنظر کنند. بر اساس گزارش‌های تایید نشده، با وجود این ممنوعیت، مکاتب متوسطه دخترانه در بخش‌های دولتی و خصوصی در برخی موارد در نه ولایت با رضایت ضمنی مقامات محلی حاکم بازگشایی شده‌اند. برخی از کودکان نیز حتی در مناطقی که اجازه بازگشت به مکتب وجود داشته، به دلیل مشکلات اقتصادی یا محدودیت‌های مربوط به پوشش و رفت‌وآمد زنان در اماکن عمومی، به مکتب بازنگشته‌اند. سازمان ملل متحد در حال گسترش آموزش‌های ابتدایی مبتنی بر جامعه است و مقامات حاکم در حال بازگشایی مکاتب، به ویژه در مناطق دورافتاده‌ای هستند که فاقد مکاتب رسمی دولتی می‌باشند. وزارت معارف مقامات حاکم اعلام کرده است که حدود ۷۰۰۰ معلم و کارمند اداری را استخدام خواهد کرد که از این میان ۲۷۷۷ بست برای زنان در نظر گرفته شده است.

۳۹. از ماه مارچ، گروه‌های زنان به‌طور فزاینده‌ای به فعالیت‌های دادخواهی در گردهمایی‌های داخلی و از طریق شبکه‌های اجتماعی روی آورده‌اند. از ۲۵ مارچ به اینسو، زنان از سفر هوایی به خارج از کشور بدون همراهی محرم (خویشاوند مرد) منع شده‌اند و تا ۲۷ مارچ، برنامه‌های زمانی جداگانه بر اساس جنسیت برای اماکن عمومی مانند پارک‌ها نیز اعمال شده است. مشارکت اقتصادی زنان به عنوان کارآفرین و فعال تجاری همچنان بسیار محدود باقی مانده است، هرچند در هرات، به‌طور استثنایی، تلاش‌هایی برای توسعه و اجرای یک چارچوب جامع مطابق با ارزش‌های اسلامی اعلام شده، به منظور حمایت از کارآفرینان و صاحبان کسب‌وکار زن صورت گرفته است. زنان تنها در سکتورهای آموزش، صحت و کمک‌های بشردوستانه و تا حدود در میدان هوایی کابل و زندان‌ها اجازه کار دارند. در ۲ مارچ، به کارمندان دولتی زن و دانشجویان زن دانشگاه‌ها دستور داده شد که حجاب (به گونه‌ای که پوشش سر و تمام بدن را تضمین کند) را رعایت کنند، در غیر آن از محل اخراج خواهند شد. در ۷ می، مقامات حاکم فرمانی صادر کردند که بر اساس آن همه زنان مکلف به پوشیدن حجاب در اماکن عمومی شدند. این فرمان به‌طور مشخص الزام می‌کرد که زنان صورت خود را (به استثنای چشم‌ها) بپوشانند و تنها در موارد ضرورت از خانه خارج شوند. همچنین در این دستور آمده بود که در صورت تخطی، مجازات به بستگان مرد آنان اعمال خواهد شد. این فرمان با محکومیت داخلی در افغانستان و همچنین در سطح بین‌المللی مواجه شد. شماری از نمایندگان زنان افغانستان در داخل کشور و در دیاسپورا اعلام کردند که حجاب در حال حاضر به‌طور گسترده رعایت می‌شود و در عین حال، مقامات حاکم را به دلیل عدم رسیدگی به چالش‌های فوری‌تر اقتصادی، امنیتی، آموزشی و صحتی مورد انتقاد قرار دادند.

۴۰. رویدادهای خشونت علیه زنان و دختران، مانند قتل، تجاوز جنسی و سایر اشکال خشونت جنسی، خودکشی، ازدواج اجباری و ضرب‌وشتم، کماکان گزارش می‌شوند. خطر خشونت خانوادگی و آسیب‌پذیری در برابر آن افزایش یافته است، زیرا شمار بیشتری از زنان و دختران در خانه باقی می‌مانند. علاوه بر فقدان عمومی استقلال مالی و اعمال شرط داشتن محرم، دسترسی زنان به عدالت در چنین نیز تحت تأثیر قرار گرفته است؛ از جمله به دلیل بسته شدن دفاتر ویژه رسیدگی به خشونت علیه زنان و نبود کارکنان متخصص، از جمله زنان، در پولیس، سارنوالی و محاکم برای دریافت یا رسیدگی به این شکایات. در مواردی که خشونت علیه زنان و دختران گزارش می‌شود، این موارد به جای رسیدگی جزائی، در محاکم مقامات حاکم به عنوان مسائل شخصی بررسی شده یا به میکانیزم‌های غیررسمی حل منازعات ارجاع داده می‌شود که معمولاً در حق زنان تبعیض قائل می‌شوند. بر اساس یک مدل بازطراحی شده، دو مرکز حمایت از زنان در کابل دوباره بازگشایی شده‌اند که به‌عنوان پناهگاه امن برای بازماندگانی عمل می‌کنند که در سال ۲۰۲۱ از سراسر افغانستان به این مراکز منتقل شده بودند.

۴۱. در حالی که کاهش چشمگیری در کشتار و مجروحیت کودکان ناشی از درگیری‌های زمینی و حملات هوایی ثبت شده است، درگیری مسلحانه کماکان کودکان را در معرض آسیب‌های جدی قرار داده است. مهم‌ترین عامل تلفات کودکان شامل بقایای مواد منفجره از دوران جنگ (۷۰ درصد) و حملات انتحاری و انفجاری مواد منفجره تعبیه شده نوع فشاری (۲۵ درصد) بوده است. افزایش فقر ناشی از بحران اقتصادی جاری و بیکاری از عوامل اصلی سوق دادن کودکان به پیوستن به گروه‌های مسلح، از جمله طالبان، محسوب می‌شود. استخدام و به کارگیری کودکان با این واقعیت تشدید می‌شود که مقامات حاکم در حال حاضر کودک را هر فردی تعریف می‌کنند که نشانه‌های فزیولوژیک بلوغ را نداشته باشد.

۴۲. در ۳۰ اپریل، کمیسیون بررسی زندان‌ها و مراکز توقیف و ارزیابی دوسیه‌های افراد تحت توقیف، همراه با نهادهای مشابه در سطح محلی، دستور آزادی حدود ۱۳۰۰ زندانی را صادر کرد. همچنین حدود ۱۰۰۰ فرد تحت توقیف دیگر، از جمله معتادان به مواد مخدر، به مناسبت عید فطر آزاد شدند.

۴۳. نظام محاسب با چالش‌های مستمر ناشی از کمبود بودجه و تأخیر در رسیدگی به دوسیه‌های افراد تحت توقیف پیش از محاکمه در محاکم مقامات حاکم مواجه بوده است. در حالی که وزارت عدلیه مقامات حاکم تأیید کرده است که وکلای می‌توانند به فعالیت خود ادامه دهند و اصول رفتاری نیز حق دسترسی افراد تحت توقیف به وکیل را تضمین می‌کند، وکلای مدافع از دشواری در دسترسی به مؤکلان در مراکز سلب آزادی در برخی مناطق گزارش می‌دهند و بیان می‌کنند که در جریان دادرسی‌ها در برابر قضات مقامات حاکم، غالباً به حاشیه رانده می‌شوند. قضات مقامات حاکم فاقد آموزش حقوقی، تجربه قضایی یا تحقیقاتی هستند یا بی‌سواد می‌باشند و بسیاری از آنان اکثریت دوسیه‌ها را به میکانیزم غیررسمی حل و فصل منازعات ارجاع می‌دهند. در نظام اصلاح و تربیت، بازداشت شدگان و زندانیان دسترسی محدودی به نمایندگی حقوقی دارند که این امر بر حقوق محاکمه عادلانه آنان تأثیر منفی می‌گذارد. همانند سایر موارد بازداشت، اطفال تحت توقیف نیز غالباً بدون رعایت اصول محاکمه عادلانه صورت می‌گیرد و بسیاری از اطفال به وکیل مدافع یا تماس با اعضای خانواده خود دسترسی ندارند. بیشتر زندان‌ها و مراکز موجود برای نگهداری کودکان فاقد خدمات اساسی، از جمله غذا، سرپناه مناسب یا حمایت‌های آموزشی و حرفه‌ای هستند. نبود کارکنان آموزش دیده برای کار با کودکان، مددکاران اجتماعی و مشاوران، و همچنین فقدان میکانیزم نظارتی منظم برای تضمین حفاظت از کودکان در زندان‌ها، آنان را در معرض خطر بالقوه سوءاستفاده قرار می‌دهد.

۴۴. محدودیت‌های مالی و قطع کمک‌های پیشین تمویل‌کنندگان تأثیر قابل توجهی بر شرایط توقیف داشته است، از جمله بر دسترسی زندانیان به غذا، خدمات صحتی، تسخین در فصل زمستان، و آموزش‌های حرفه‌ای فراتر از آموزش‌های دینی. مقامات حاکم از یوناما درخواست کرده‌اند تا در انتقال نیازها به تمویل‌کنندگان و ارائه کمک‌های بشردوستانه استثنایی به جمعیت‌های آسیب پذیر زندانی همکاری کند.

IV. انکشاف اقتصادی، هماهنگی تمویل‌کنندگان، و موثریت کمک‌ها

۴۵. اطلاعات اقتصادی موجود تأیید می‌کند که اقتصاد افغانستان به شدت تضعیف شده است؛ امری که ناشی از شوک مالی پس از تسلط طالبان، مشکلات مداوم نقدینگی و تأثیر تحریم‌های اقتصادی می‌باشد. به گفته بانک جهانی، اقتصادی افغانستان در ده ماه پس از به قدرت رسیدن طالبان، معادل ۱۵ سال رشد اقتصادی را از دست داده است. پس از کاهش سریع ارزش افغانی در اواخر سال ۲۰۲۱، این ارز در سه ماه نخست ۲۰۲۲ در برابر ارزهای عمده تقویت شد که عمدتاً ناشی از ورود کمک‌های بشردوستانه و اعمال کنترل بر واردات و خروج سرمایه بود. با این حال، قیمت کالاهای اساسی نسبت به سال قبل به طور قابل توجهی بالاتر باقی ماند. گزارش شده است که خانواده‌های فقیرتر برای بقا دارایی‌های خود را فروخته یا قرض بیشتری متحمل شده‌اند. از آگست ۲۰۲۱ بدینسو، از هر سه کسب و کار، یک مورد به‌طور مؤقت فعالیت خود را متوقف کرده است که این امر منجر به

افزایش وام‌های غیرقابل وصول و فشار بیشتر بر نظام بانکی از قبل آسیب دیده شده است. شرکت‌ها و خانوارها همچنان با دشواری در دسترسی به پول نقد از حساب‌های بانکی مواجه هستند. تخمین زده می‌شود که تا سه ماه دوم سال ۲۰۲۲، نزدیک به ۷۰۰،۰۰۰ شغل از بین رفته باشد. با کاهش حجم کمک‌های مالی بین‌المللی، تداوم تحریم‌ها و محدودیت در دسترسی به نظام‌های پرداخت بین‌المللی، عوامل محرک اندکی برای یک بهبود اقتصادی پایدار وجود دارد. در ۱۹ جنوری، مقامات حاکم کنفرانس اقتصادی افغانستان را در کابل برگزار کرد که در آن چشم‌انداز خود را برای دستیابی به خودکفایی در میان مدت با تمرکز بر کمک‌هایی بین‌المللی خارج از بودجه برای بخش‌های بشردوستانه و انکشافی و نیز بر سکتور خصوصی برای ایجاد درآمد، اشتغال و ارائه خدمات، ارائه نمود. صندوق وجهی بازسازی افغانستان مبلغ ۶۰۰ میلیون دالر را برای تأمین نیازهای اساسی بشری در حوزه‌های آموزش، صحت، زراعت و معیشت اختصاص داده است؛ با این حال، آموزش به دلیل تصمیم مقامات حاکم مبنی بر ممنوعیت آموزش دختران از صنوف ۷ الی ۱۲ در حالت تعلیق قرار دارد.

۴۶. تلاش‌های هماهنگی یوناما بر کمک به رسیدگی به انقباض شدید اقتصادی و بحران بانکی و مالی متمرکز بوده است. یوناما به تعامل خود با دفتر کنترل دارایی‌های خارجی وزارت خزانه‌داری ایالات متحده آمریکا ادامه داده است تا به کاهش بحران بانکی و اقتصادی کمک کند. در ۲۵ فبروری، این دفتر مجوز عمومی اضافی صادر کرد که تمامی معاملات مرتبط با افغانستان، از جمله معاملات تجاری، را مجاز می‌داند به جز مواردی که افراد تحت تحریم در انتقال وجوه دخیل باشند. یوناما همچنین برای آزاد سازی دارایی‌های بانک مرکزی افغانستان تلاش کرده و در این زمینه آمادگی سازمان ملل متحد برای ارائه حمایت را اعلام کرده است.

۴۷. مسیری که توسط سازمان ملل متحد برای انتقال پول نقد به افغانستان به منظور عملیات بشردوستانه ایجاد شده بود، کماکان فعال بوده است. در فاصله ۱ دسامبر ۲۰۲۱، زمانی که نخستین محموله پول نقد وارد کشور شد، تا ۹ می، سازمان ملل متحد مجموعاً ۸۲۵،۶ میلیون دالر پول نقد منتقل کرده است. این وجوه به‌طور مستقیم میان ۱۹ نهاد، صندوق و برنامه مختلف سازمان ملل متحد، بانک جهانی و ۱۵ موسسه غیردولتی بین‌المللی در افغانستان توزیع شده است. انتقال این پول نقد به تثبیت ارزش افغانی کمک کرده و تا حدی محرکی برای فعالیت‌های اقتصادی فراهم ساخته است. یوناما همچنان پرداخت بخشی از قرضه‌های معوقه شرکت برق افغانستان به تأمین کنندگان برق در آسیای مرکزی را تسهیل کرده است تا از قطع برق جلوگیری شود.

۴۸. سازمان ملل متحد به تلاش‌های خود برای جلب حمایت جهت ارائه کمک‌هایی فراتر از کمک‌های صرفاً بشردوستانه ادامه داده است تا نیازهای اساسی انسانی تأمین شده و از روند بهبود و تاب‌آوری جوامع حمایت شود. چارچوب تعامل انتقالی سازمان ملل متحد برای افغانستان که در ۲۶ جنوری راه‌اندازی شد، در مجموع ۸ میلیارد دالر بودجه نیاز دارد؛ از این میان، ۴،۴۴ میلیارد دالر برای کمک‌های بشردوستانه نجات‌بخش، ۳،۴۳ میلیارد دالر برای تأمین نیازهای اساسی انسانی و ۲۰۸ میلیون دالر برای حفظ سرمایه‌گذاری‌های اجتماعی و نظام‌های سطح جامعه اختصاص یافته است.

۴۹. صندوق وجهی ویژه نهادهای سازمان ملل متحد برای افغانستان همچنان به عنوان یک بستر مالی حیاتی برای چارچوب تعامل انتقالی باقی مانده است و تا اکنون مبلغ ۹۲،۵۴ میلیون دالر دریافت کرده است. فعالیت‌های اجرایی که از ۱ جنوری آغاز شده‌اند، در راستای حمایت از جوامع محلی، به تأمین نیازهای اساسی انسانی در حوزه‌هایی چون خدمات اساسی، معیشت، تاب‌آوری جامعه، برنامه‌ریزی و انسجام اجتماعی می‌پردازد و مکمل فعالیت‌های بشردوستانه محسوب می‌شوند. در مجموع، هشت برنامه مشترک منطقه‌ای به عنوان بخشی از این رویکرد پیش‌بینی شده است.

۵۰. سازمان ملل متحد، در همکاری با شرکای خود، در حال توسعه یک ساختار جدید کمک‌رسانی برای افغانستان است تا هماهنگی مؤثر میان تمامی تمویل‌کنندگان و نهادهای تطبیق‌کننده سازمان ملل متحد را ممکن سازد. ویژگی‌های این ساختار جدید شامل تأکید بیشتر بر نظارت بالای نتایج و تأثیرات، هماهنگی سراسر در مدیریت خطرات احتمالی، برگزاری نشست‌های هماهنگی و بازبینی فصلی با تمامی میکانیزم‌های تأمین مالی چندجانبه، و گسترش گروه هماهنگی تمویل‌کنندگان می‌باشد. کار برای شناسایی حوزه‌های موضوعی استراتژیک و ایجاد میکانیزم‌هایی برای تعامل با جامعه مدنی افغانستان، سکتور خصوصی و کشورهای منطقه کامکان ادامه دارد.

۵۱. پیشرفت‌هایی در جهت ساده‌سازی و یکپارچه‌سازی رویکردهای مدیریت خطرات احتمالی در افغانستان، از جمله در زمینه ارزیابی و پاسخ به موارد بالقوه تقلب و فساد، حاصل شده است. یک گروه کاری در سطح گل سیستم سازمان ملل متحد، چارچوب‌های موجود مدیریت خطرات احتمالی، ابزارهای موجود برای بررسی و راستی‌آزمایی، و ساختارها و میکانیزم‌های لازم برای گفت‌وگوی مستمر، همکاری و تبادل اطلاعات میان نهادهای مختلف را ترسیم کرده است. این گروه کاری روندی را برای شناسایی و ارزیابی خطرات احتمالی مشترک پیش روی نهادهای سازمان ملل متحد، از جمله انحراف کمک‌ها، و همچنین اقدامات کاهش دهنده این خطرات احتمالی را آغاز کرده است؛ اقداماتی که به‌طور منظم مورد بازبینی قرار خواهند گرفت.

۷. همکاری‌های بشردوستانه

۵۲. نیازمندی‌های بشردوستانه به دلیل ترکیب ویرانگر دهه‌ها جنگ، خشکسالی‌های مکرر و کاهش شدید اقتصادی همچنان در حال افزایش می‌باشد. در سال ۲۰۲۲، حدود ۲۴،۴ میلیون تن، معادل ۵۹ درصد از جمعیت تخمینی کشور، به کمک‌های بشردوستانه نیاز دارند؛ در حالی که این رقم در آغاز سال ۲۰۲۱ به ۱۸،۴ میلیون نفر می‌رسید. از جنوری تا پایان اپریل ۲۰۲۲، شرکای بشردوستانه دست‌کم به ۱۹،۹ میلیون تن انواع کمک‌های بشردوستانه را ارائه کرده‌اند. این کمک‌ها شامل ۱۹،۳ میلیون فرد آسیب‌پذیر دارای نیازهای بشردوستانه، ۳۵۲ هزار بازگشت‌کننده فرامرزی، ۱۰۱ هزار پناهنده و ۹۵ هزار فرد آسیب‌دیده از سیلاب‌ها و سایر رویدادهای مرتبط با آب و هوا بوده است. در مجموع، دست‌کم ۱۸،۹ میلیون نفر کمک غذایی؛ ۴،۷ میلیون نفر خدمات صبحی؛ ۳ میلیون کودک زیر پنج سال و زنان باردار و شیرده درمان سوءتغذیه حاد؛ ۳،۳ میلیون نفر خدمات آب، بهداشت و حفظ‌الصحه؛ ۳۷۴ هزار کودک حمایت آموزشی ۱،۲ میلیون تن سرپناه و اقلام ضروری خانوار، و ۲،۱ میلیون نفر خدمات حمایتی (حفاظتی) دریافت کرده‌اند.

۵۳. برای نخستین بار، گروه مشورتی زنان افغان در افغانستان ایجاد شده است تا به تیم کشوری امور بشردوستانه در خصوص چگونگی پاسخ بهتر به نیازهای خاص زنان و دختران مشورت دهد و همچنین برای بهبود تعامل جامعه بشردوستانه با طالبان در سطوح مرکزی (کابل)، محلی و ولایتی توصیه‌هایی را ارائه کند. کنوانسیون بلندپایه تعهدات مالی که در ۳۱ مارچ برگزار شد، مجموعاً ۲،۴ میلیارد دالر تعهدات مالی را به همراه داشت. با این حال، بخش قابل توجهی از این تعهدات ترکیبی از کمک‌های گذشته، حال و آینده برای افغانستان و همچنین برای پناهندگان افغان در کشورهای همسایه در طول سال ۲۰۲۲ و پس از آن بود. تا تاریخ ۲۳ می، طرح پاسخ بشردوستانه تنها ۳۰ درصد تمویل شده بود و کمبود مالی آن حدود ۳ میلیارد دالر برآورد شده است.

۵۴. بر اساس آخرین تحلیل طبقه‌بندی یکپارچه مراحل امنیت غذایی (IPC)، حدود ۱۹،۷ میلیون نفر، تقریباً نیمی از جمعیت افغانستان، با گرسنگی حاد مواجه هستند. حدود ۶،۶ میلیون شهروند افغانستان در سطح "اضطراری" ناامنی غذایی قرار دارند که در حال حاضر از نظر تعداد مطلق، بالاترین رقم در جهان محسوب می‌شود. چشم‌انداز دوره جون تا نوامبر ۲۰۲۲، بهبود نسبی در وضعیت امنیت غذایی را پیش‌بینی می‌کند به گونه‌ای که تعداد افراد مواجه با ناامنی غذایی حاد به ۱۸،۹ میلیون نفر کاهش می‌یابد. این بهبود تا حدی به دلیل برداشت محصول

گندم در ماه‌های می تا آگست و همچنین افزایش هماهنگ کمک‌های بشردوستانه غذایی و تقویت حمایت از معیشت‌های زراعتی در سال جاری است.

۵۵. از ۱ جنوری تا ۱۵ می، مجموعاً ۴۶۶۳۲ مورد مشکوک سرخکان ثبت گردید که ۸۰ درصد آن مربوط به کودکان زیر پنج سال بوده است. سازمان ملل متحد در همین بازه زمانی بیش از ۱،۹۶ میلیون کودک را در برابر بیماری سرخکان واکسین کرده است. تاکنون در سال ۲۰۲۲، افغانستان یک مورد ویروس پولیو نوع ۱ (وحشی) را ثبت کرده و هیچ موردی از ویروس پولیو نوع ۲ ناشی از واکسین در گردش گزارش نگردیده است. در سال ۲۰۲۲، سه دور کمپاین سراسری واکسیناسیون پولیو برگزار گردید که هر یک ۹،۹ میلیون کودک را هدف قرار داده و از روش‌های خانه به خانه و مسجد به مسجد استفاده شده است. در جریان تازه‌ترین کمپاین در ماه مارچ، بیش از ۹،۷ میلیون کودک واکسین شدند که از این میان، ۳،۲ میلیون کودک برای نخستین بار در بیش از سه سال گذشته، حداقل یک بار در سال ۲۰۲۲ تحت پوشش واکسیناسیون قرار گرفتند که این امر ناشی از بهبود وضعیت امنیتی بوده است. موارد ترومای ناشی از درگیری‌ها در فاصله میان ماه جنوری تا ۱۵ می، در مقایسه با مدت مشابه در سال ۲۰۲۱، حدود ۸۲ درصد کاهش یافته است. همچنان، از جنوری تا می، بیش از ۷۴۲۰۸ نفر خدمات مراقبت‌های تروما را دریافت نموده‌اند.

۵۶. باوجود کاهش قابل ملاحظه در عملیات‌های نظامی و فعالیت‌های رزمی از سپتامبر ۲۰۲۱ بدینسو، که امکان دسترسی شرکا به مناطق قبلاً غیرقابل دسترس را فراهم ساخته است، سایر اشکال موانع دسترسی در سطحی مشابه با ربع اول سال ۲۰۲۱ باقی مانده است. رویدادهای مداخله در تطبیق فعالیت‌های بشردوستانه همچنان در سطح بلند باقی مانده است؛ به گونه‌ای که از ۱ جنوری تا ۲۳ می، ۱۸۵ مورد گزارش گردیده، در حالی که در مدت مشابه سال گذشته ۱۳۸ مورد ثبت شده بود. از آغاز سال ۲۰۲۲ تاکنون، ۱۳۵ رویداد خشونت و تهدید علیه کارکنان، دارایی‌ها و تأسیسات بشردوستانه ثبت گردیده است. این رقم در مقایسه با مدت مشابه سال گذشته که ۱۱۵ رویداد ثبت شده بود، کاهش اندکی را نشان می‌دهد. تا تاریخ ۲۳ می، ۱۱ مورد درخواست اخذ محصول از سوی شرکا گزارش شده است، در حالی که در مدت مشابه سال ۲۰۲۱، این رقم به ۲۶ مورد می‌رسید. همچنان، مواردی از تهدید و ارباب کارمندان زن در بخش کمک‌های بشردوستانه از سوی مسئولین محلی مقامات حاکم گزارش شده است.

۵۷. از ۱ جنوری تا ۲۱ می، در مجموع ۳۸۲،۹۹۲ نفر وارد افغانستان گردیده‌اند که از این میان، ۱۷۴،۱۷۴ تن اخراج شده‌اند. در همین دوره، ۳۴۸،۱۵۸ مهاجر افغان فاقد اسناد از جمهوری اسلامی ایران و ۳۴،۸۳۴ مهاجر افغان فاقد اسناد از پاکستان به کشور بازگشته‌اند. از سال ۲۰۱۲ بدینسو، حدود ۵،۸ میلیون تن به دلیل درگیری‌ها و حوادث طبیعی بی‌جا شده‌اند. تنها در سال ۲۰۲۱، به تعداد ۸۸۲،۵۴۶ نفر به علت درگیری‌ها آواره گردیده‌اند. همچنان، بیش از ۲۰۰ پناهنده به گونه داوطلبانه از جمهوری اسلامی ایران و پاکستان به کشور بازگشته‌اند.

۵۸. بقایای مواد منفجره از دوران جنگ و مواد منفجره تعبیه شده کماکان تهدیدی جدی برای افراد ملکی و کارکنان بشردوستانه به شمار می‌روند. از جنوری تا می ۲۰۲۲، اداره خدمات ماین پاکي هماهنگی و تسهیل سروی و پاک‌سازی بیش از ۴،۱۵۳،۱۰۴ مترمربع زمین آلوده را انجام داده و هزاران مورد از بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ و مواد منفجره تعبیه شده را به صورت مصئون از بین برده است. علاوه بر آن، ۲۵۳،۹۵۶ نفر، به شمول ۷۱،۴۳۳ زن و دختر، آموزش‌های آگاهی از خطرات مواد منفجره را دریافت کرده‌اند. در ماه می، اداره خدمات ماین پاکي یک سروی سراسری آلودگی را در سطح کشور آغاز کرد. این اداره با مشورت با مقامات حاکم و سایر ذی‌نفعان، یک مرکز مستقل هماهنگی اقدامات بشردوستانه ماین رومی در افغانستان ایجاد نمود و تا تاریخ ۲ می، تمامی تیم‌های ماین‌روبی در حالت عملیاتی قرار داشتند.

VI. مبارزه با مواد مخدر

۵۹. کشت خشخاش در افغانستان طی دو دهه گذشته به گونه تدریجی در حال افزایش بوده است، به طوری که از زمان آغاز نظارت سیستماتیک در سال ۱۹۹۴، به طور اوسط هر سال حدود ۴،۰۰۰ هکتار افزایش داشته است، هرچند این روند با نوسانات شدید سالانه همراه بوده است. در پایان فصل سالانه کشت تریاک، در جولای ۲۰۲۱، سطح زیر کشت خشخاش در افغانستان حدود ۱۷۷،۰۰۰ هکتار برآورد گردید. این رقم در مقایسه با سال ۲۰۲۰، کاهش ۲۱ درصد را نشان می‌دهد که معادل کاهش ۴۷،۰۰۰ هکتار می‌باشد.

۶۰. در ۳ اپریل، دوماه قبل از فصل برداشت تریاک در سال ۲۰۲۲، مقامات حاکم فرمانی صادر کردند که بر اساس آن، کشت خشخاش و تمامی انواع مواد مخدر ممنوع اعلام گردید. این فرمان تصریح می‌کند که استفاده، انتقال، تجارت، صادرات و واردات تمامی انواع مواد مخدر و مواد نشه‌آور مانند الکل، هیروئین، قرص‌های ۳،۴-ایتیلین‌دی‌اوکسی متامفتامین (MDMA) و حشیش به گونه جدی ممنوع است. هرچند وزارت امور داخله مقامات حاکم اعلام کرد که یک دوره تنفس دوماهه برایش زارعین در نظر گرفته خواهد شد تا بتوانند شیره تریاک را برداشت کرده و حاصل سال ۲۰۲۲ خود را به فروش برسانند، اما گزارش‌هایی از تطبیق‌گزینی اقدامات امحا نیز منتشر شده است. در جریان این دوره تنفس، فروش و قاچاق هیروئین جمع‌آوری شده و مواد مخدر مصنوعی ممنوع بود. پس از اعلام این فرمان، قیمت مواد مخدر، به ویژه تریاک، به طور قابل ملاحظه افزایش یافت. مقامات حاکم از دفتر مبارزه با مواد مخدر و جریام سازمان ملل متحد (UNODC) درخواست کرده‌اند تا در زمینه معیشت‌های بدیل برای ده‌ها نفر همکاری نماید، زیرا آنان نگران تأثیر این ممنوعیت بر وضعیت اقتصادی خود هستند. برنامه‌های موجود برای پاسخ‌گویی به این نیازها مستلزم گسترش و تقویت همه‌جانبه خواهد بود.

VII. حمایت از مأموریت

۶۱. تا تاریخ ۳۰ اپریل، تعداد بست‌های خالی در یوناما برای کارکنان بین‌المللی ۱۸ درصد، برای رضاکاران سازمان ملل متحد ۱۶ درصد، برای افسران ملی مسلکی ۱۲ درصد و برای کارکنان ملی ۹ درصد بوده است، در حالی که نرخ‌های تایید شده به ترتیب ۸ درصد، ۷ درصد، ۳ درصد و ۳ درصد تعیین شده بودند. در مورد ترکیب جنسیتی کارکنان، سهم زنان در میان کارکنان بین‌المللی ۳۱ درصد، در میان رضاکاران سازمان ملل متحد ۴۰ درصد، در میان افسران ملی مسلکی ۱۳ درصد و در میان کارکنان ملی ۹ درصد گزارش شده است.

۶۲. از اواسط ماه فبروری بدین‌سو، موارد ابتلا به بیماری کووید-۱۹ در نهادهای سازمان ملل متحد در افغانستان در سطح پایین باقی مانده است، که این امر منجر به برداشته شدن محدودیت بر حضور و تعداد کارکنان گردیده است. برنامه ریزی‌های اضطراری جاری بر حفظ و تداوم ظرفیت جراحی و تخلیه طبی هوایی متمرکز است که به منظور تقویت کلینیک سطح اول سازمان ملل متحد در کابل ایجاد شده است.

VIII. ملاحظات/مشاهدات

۶۳. ده ماه پس از تسلط طالبان، افغانستان با سردرگمی فزاینده‌ای در باره آینده سیاسی، امنیتی و اجتماعی-اقتصادی خود مواجه است. با وجود تلاش‌ها برای ایجاد نهادهای حکومتداری مربوطه، طالبان نتوانسته‌اند یک ساختار فراگیر و یک چشم‌انداز حکومتداری منسجم ارائه دهند و میان رویکردی عموماً عمل‌گرایانه برای حل برخی مشکلات فوری و، در دوره‌ای اخیر، تمرکز بر تصمیم‌هایی که زندگی اجتماعی شهروندان را تنظیم کرده و به طور کلی آزادی‌ها و حقوق را محدود می‌کند، در نوسان بوده‌اند. علاوه بر این، فرایند تصمیم‌گیری پشت این مقررات کم‌اکن غیرشفاف باقی مانده و اجرای آن‌ها اغلب ناهماهنگ است. نبود قانون اساسی و چارچوب روشن حاکمیت قانون، این سردرگمی را تشدید می‌کند.

۶۴. ادامه سیاست‌های انحصار گرایانه از سوی مقامات حاکم، به شدت نگران کننده است، زیرا تنوعی را که جامعه افغانستان را شکل می‌دهد نادیده می‌گیرد. ضروری است که میکانیزم‌های فراگیر ایجاد شود تا حکومتداری گسترده و مشارکتی را تسهیل کند؛ حکومتداری‌ای که بازتاب دهنده آرمان‌ها و منافع همه افغان‌ها باشد و به آشتی واقعی در سراسر کشور بیانجامد. با توجه به ایجاد کمیسیونی برای ترویج بازگشش شهروندان افغانستان از خارج کشور، طالبان تشویق می‌شوند تا به تعهد اعلام شده خود برای تعامل با طیف گسترده‌ای از بازیگران عمل کنند؛ از جمله با مشارکت دادن چهره‌های سیاسی و مقامات پیشین دولتی، زنان، جامعه مدنی، و گروه‌های قومی و مذهبی اقلیت در ساختار مدیریتی و میکانیزم‌های مشورتی این کمیسیون.

۶۵. واکنش‌های عمومی در سراسر کشور نشان داده است که بسیاری از شهروندان افغانستان از محدود شدن روزافزون حقوق خود و بسته شدن فضای سیاسی و مدنی ناراضی هستند. میزان تعامل جامعه بین‌المللی با طالبان به توانایی این گروه در عمل به تعهدات علنی و اعلام شده خود در خصوص احترام به حقوق مردم افغانستان بستگی دارد. به ویژه، بار دیگر نگرانی عمیق خود را در باره تصمیم‌های اخیر که حقوق زنان و دختران را محدود می‌کند، ابراز می‌دارم. از مقامات حاکم خواسته می‌شود که حقوق زنان را رعایت و گسترش دهند، حق آنان برای مشارکت کامل در کار و زندگی عمومی را بازگردانند، مکاتب متوسطه را به روی دختران بازگشایی کنند، و از استعدادهای زنان و دختران برای مشارکت در روند بهبود و توسعه آینده افغانستان بهره بگیرند. از مقامات حاکم می‌خواهم به تعهدات بین‌المللی خود، از جمله حمایت از حقوق همه شهروندان افغانستان، اعم از زن و مرد، پایبند بمانند. همچنین قویاً تشویق می‌کنم که سازمان‌ها و کشورهای منطقه‌ای و بین‌المللی به تعامل با مقامات حاکم ادامه دهند تا این تغییرات محقق شود.

۶۶. وضعیت امنیتی به دلیل افزایش فعالیت‌های شاخه خراسان داعش و تهدیدات دوامدار، از جمله سایر اشکال تروریسم و جرایم سازمان‌یافته، به طور فزاینده‌ای نگران کننده شده است. پیچیدگی بیشتر شرایط امنیتی ناشی از گسترش نیروهای مقاومت ضد طالبان نیز می‌باشد. با توجه به روابط تاریخی با القاعده و چندین گروه تروریستی دیگر، طالبان نیاز دارند تا به تعهدات خود برای ورود به گفت‌وگوی جدی در باره مبارزه با تروریسم با جامعه بین‌المللی عمل کنند. چنین گفت‌وگویی می‌تواند زمینه‌ساز جلوگیری از شکل‌گیری هرگونه پناهگاه امن برای گروه‌های تروریستی باشد.

۶۷. اعلام ممنوعیت همه مواد مخدر از سوی طالبان یک تحول مثبت به شمار می‌رود که می‌تواند زمینه‌ای بالقوه برای گفت‌وگو با جامعه بین‌المللی را فراهم کند. با این حال، نگرانی‌ها در باره پیامدهای تجارت غیرقانونی مواد مخدر همچنان بسیار بالا است، زیرا طالبان هیچ برنامه‌ای برای رسیدگی به برداشت امسال ارائه نکرده‌اند و اطلاعات اندکی در باره توقیف‌ها و بازداشت‌ها در دسترس است. فرصتی برای هماهنگی بیشتر در سطح منطقه‌ای وجود دارد تا به ثبات در افغانستان کمک شود و از طریق ایجاد معیشت‌های بدیل، روند بهبود و بازسازی کشور تسهیل گردد.

۶۸. نگرانی من در باره ادامه نقض عفو اعلام شده از سوی طالبان برای اعضای پیشین نیروهای امنیتی و همچنین قتل‌های فراقانونی افراد متهم به عضویت در شاخه خراسان داعش و اشخاصی که به وابستگی با جبهه مقاومت ملی متهم شده‌اند، که نقض‌های جدی حقوق بشری محسوب می‌شوند، کماکان پابرجاست. از مقامات حاکم می‌خواهم که احترام به تعهدات حقوق بشری را تضمین کنند و پایبندی سراسری به عفو اعلام شده را در سراسر کشور نشان دهند.

۶۹. اجرای مجازات‌های ظالمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز توسط مقامات حاکم علیه افرادی که تصور می‌شود از رعایت قواعد و دستورالعمل‌ها سر باز زده‌اند، موجب نگرانی جدی است. من به ویژه از قتل‌های فراقانونی مرتبط با اتهامات ارتکاب "جرایم اخلاقی" نگران هستم. این که زنان اکثریت قربانیان این قتل‌ها را تشکیل می‌دهد، پس

زمینه‌ای تلخ برای افزایش محدودیت‌ها و سلب حقوق بشری اساسی از زنان و دختران به شمار می‌رود. از مقامات حاکم می‌خواهم که حقوق بشر و آزادی‌ها را برای همه شهروندان افغانستان رعایت و تضمین کنند.

۷۰. به رغم کاهش چشمگیر در درگیری‌های مسلحانه از ۱۵ آگست ۲۰۲۱ بدینسو، جمعیت افغانستان کماکان با سطح نگران‌کننده‌ای از آسیب‌های ناشی از حملات مواد منفجره تعبیه شده و بقایای مواد انفجاری از دوران جنگ مواجه است. بار دیگر از همه طرف‌ها می‌خواهم خویشتن‌داری را رعایت کرده و حفاظت از غیرنظامیان را تضمین کنند، و همچنین خواستار افزایش کمک‌های مالی برای پاک‌سازی ماین‌ها هستم.

۷۱. برخلاف تعهدات مکرر علنی مقامات حاکم مبنی بر احترام به حقوق بشر در چارچوب شریعت اسلامی، فضای مدنی در ماه‌های گذشته در افغانستان به‌طور محسوسی محدود شده است. به مقامات حاکم یادآوری می‌شود که بر اساس تعهدات بین‌المللی، خبرنگاران و فعالان جامعه مدنی نباید به دلیل ابراز قانونی دیدگاه‌های خود با زندان مواجه شوند. همچنین، این مقامات باید پالیسی‌هایی منطبق با حقوق بشر را اجرا کنند که آزادی عقیده و بیان، آزادی تجمع مسالمت‌آمیز و آزادی تشکل را تضمین نماید.

۷۲. دسترسی به عدالت به دلیل نبود آگاهی کافی از قوانین نافذ و کنار گذاشته شدن کارکنان پیشین دستگاه قضایی به ویژه قضات از فعالیت در نظام قضایی، تضعیف شده است. این عوامل، در کنار محدودیت‌های ظرفیتی، به‌طور نامتناسبی بر زنان تأثیر می‌گذارند و اغلب منجر به اتکا به میکانیزم‌های بدیل حل و فصل اختلافات می‌شوند. از مقامات حاکم خواسته می‌شود که قوانین نافذ را شفاف‌سازی کنند و به تعهدات بین‌المللی خود پایبند بمانند تا شهروندان افغانستان، به شمول زنان، بتوانند به‌طور برابر و بدون مانع به عدالت منصفانه و مؤثر دسترسی داشته باشند.

۷۳. افغانستان طی زمستان گذشته توانست از بدترین سناریوهای قحطی جلوگیری کند، اما همچنان با سطوح بی‌سابقه‌ای از ناامنی غذایی و فقر مواجه است. از تمویل کنندگان می‌خواهم حمایت مستمر خود را از خدمات ضروری ادامه دهند و سیستم‌های اجتماعی مبتنی بر جامعه را که از طریق آن‌ها کمک‌های بشردوستانه ارائه می‌شود، حفظ کنند. حمایت مؤثر بشردوستانه همچنین به دسترسی بدون مانع به افراد آسیب‌دیده و تأمین کامل امنیت همه کارکنان بشردوستانه، به ویژه کارکنان زن، وابسته است. علاوه بر این، کارکنان بشردوستانه باید در تمامی فعالیت‌های خود، به شمول تردد بدون همراهی نیروهای مسلح، از استقلال عملیاتی برخوردار باشند.

۷۴. کاهش شدید و دردناک اقتصادی و اختلال در ارائه خدمات اساسی - که ناشی از قطع ناگهانی کمک‌های انکشافی بین‌المللی است - وضعیت را بیش از پیش وخیم ساخته است. از مقامات حاکم می‌خواهم اقدامات فوری برای ایجاد شرایط مساعد انجام دهند تا کشورهای کمک‌کننده بتوانند تلاش‌ها و پروژه‌های انکشافی خود را در کشور سر بگیرند. کمک‌های بشردوستانه به تنهایی برای معکوس کردن روند وخامت در امنیت انسانی کافی نخواهد بود و ممکن است به دلیل رقابت با سایر بحران‌ها، میزان تأمین مالی این کمک‌ها کاهش یابد. شهروندان افغانستان باید راه‌هایی برای دستیابی به معیشت‌های پایدار و شرافتمندانه بیابند. اجرای کامل و با تأمین مالی کافی چارچوب تعامل انتقالی سازمان ملل متحد برای افغانستان و نیز مهندسی جدید کمک‌رسانی برای افغانستان در این زمینه حیاتی خواهد بود.

۷۵. مقامات حاکم اقداماتی را در راستای ایجاد و جمع‌آوری عواید انجام داده‌اند. با این حال، با توجه به اینکه افغانستان کشوری به شدت وابسته به کمک‌ها بوده است، منابع اقتصادی همچنان برای پاسخ‌گویی مؤثر به نیازهای مردم افغانستان کافی نیست. ضروری است که موضوع آزادسازی دارایی‌های بانک مرکزی کشور هرچه سریع‌تر حل و فصل شود. تلاش‌های سکتور خصوصی، به شمول کارآفرینان زن، برای گسترش فعالیت‌های شان قابل

تقدیر است و از مقامات حاکم خواسته می‌شود انکشاف سکتور خصوصی را منجمله از طریق فراهم‌سازی آموزش‌های مهارتی لازم، به ویژه برای زنان، جوانان و کارمندان پیشین خدمات ملکی، ترویج بخشند.

۷۶. حضور مستمر سازمان ملل متحد در افغانستان بازتاب دهنده تعهد جامعه بین‌المللی برای کمک به مردم افغانستان در تلاش‌های شان جهت پاسخ‌گویی به نیازهای فوری بشردوستانه و انسانی، حمایت از انکشاف اقتصادی پایدار و ترویج حفاظت از حقوق و آزادی‌های اساسی بشر است. گفت‌وگویی ساختاریافته و هماهنگ با مقامات حاکم، سایر ذی‌نفعان داخلی، سازمان ملل متحد و جامعه بین‌المللی بیش از هر زمان دیگری ضروری است. چنین گفت‌وگویی می‌تواند اعتماد میان جامعه بین‌المللی و مقامات حاکم را تقویت کند، با هدف کلی بهبود وضعیت آسیب پذیرترین اقشار مردم افغانستان که همچنان بار سنگین بحران‌های متعدد و فزاینده‌ای را که کشور با آن‌ها مواجه است، به دوش می‌کشند.

۷۷. مراتب قدردانی عمیق خود را از تمامی کارکنان سازمان ملل متحد در افغانستان، تحت رهبری نماینده ویژه‌ام، دیبورا لاینز، و همچنین شرکای موسسات غیردولتی، به خاطر تعهد و خدمات مستمر آنان در شرایط بسیار دشوار، ابراز می‌دارم. از خانم لاینز که به تازگی مأموریت خود را به پایان رسانیده، به دلیل رهبری قوی، خدمات صادقانه و تعهد استوارشان به سازمان ملل متحد در دوره‌ای که برای مردم افغانستان به ویژه دشوار بوده است، سپاسگزارم.